Tasandilised graafid

5. detsember 2002

Graaf on *tasandiline* (*planaarne*), kui teda saab tasandile joonistada nii, et tema servad väljaspool tippe ei lõikuks.

Näide: K_4 on tasandiline, Q_3 on tasandliline, $K_{3,3}$ ei ole.

Eelpool antud definitsioon ei ole täpne, kuna "joonistamine" ei ole täpne mõiste.

Järgnevas anname ühe täpse definitsiooni. Samas edaspidi kasutame ikkagi ebatäpset.

 $K\~over$ Eukleidilises ruumis \mathbb{R}^n on mingi funktsioon $\gamma: [a,b] \longrightarrow \mathbb{R}^n$, kus $a,b \in \mathbb{R}$.

Kõver γ on pidev, kui iga $y \in \mathbb{R}$ jaoks $\lim_{x \to y} \gamma(x) = \gamma(y)$.

Kõvera γ *pikkus* on

$$\sup\{\sum_{i=1}^k d(\gamma(t_{i-1}), \gamma(t_i)) \mid k \in \mathbb{N}, a = t_0 < t_1 < \ldots < t_k = b\}$$
 .

Kõverat, millel on pikkus, nimetame sirgestuvaks.

Jordani kõver on pidev sirgestuv iseennast mittelõikav kõver. Olgu J_n kõigi Jordani kõverate hulk ruumis \mathbb{R}^n .

Graafi G = (V, E) joonis ruumi \mathbb{R}^n on kujutiste paar

$$\iota_V:V\longrightarrow \mathbb{R}^n$$

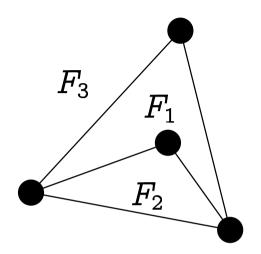
$$\iota_E:E\longrightarrow J_n,$$

nii et

- ι_V ja ι_E on injektiivsed.
- ullet Kui $\mathcal{E}(e)=\{u,v\},$ siis kõvera $\iota_E(e)$ otspunktideks on $\iota_V(u)$ ja $\iota_V(v).$
- Kõverad $\iota_E(e_i)$ lõikavad üksteist vaid nende ühistes otspunktides.

Graaf on *tasandiline*, kui tal leidub joonis ruumis \mathbb{R}^2 .

Graafi joonis tükeldab tasandi selle osa, mis joonise alla ei jää.

Neid tükke nimetatakse *tahkudeks*.

Tahk F_3 on $l\tilde{o}pmatu\ tahk$.

Graafi võib joonistada nii, et ükskõik milline tahk oleks lõpmatu.

⇒ graafi võib joonistada nii, et ükskõik milline serv oleks "välimine".

Teoreem (Euler). Olgu G sidusa tasandiline graaf. Olgu

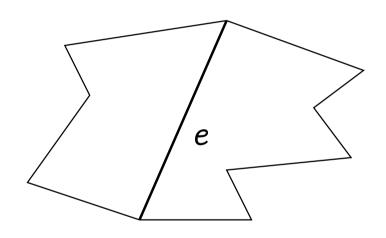
- n graafi G tippude arv,
- m graafi G servade arv,
- f graafi G joonise tahkude arv.

Siis
$$n + f - m = 2$$
.

Tõestus. Induktsioon üle servade arvu.

 $Baas.\ G$ on puu. Siis n=m+1 ja f=1. Seegan+f-m=m+1+1-m=2.

Samm. Olgu G graaf, millel on m serva ja mis ei ole puu. Leidub mingi serv e, mille eemaldamisel G-st jääb G sidusaks.

Graafis G-e on ühe võrra vähem tahke (ja servi) kui graafis G. Vastavalt induktsiooni eeldusele n+(f-1)-(m-1)=2. Siit järeldubki kohe n+f-m=2.

Järeldus. Olgu G tasandilne graaf. Olgu

- n graafi G tippude arv,
- m graafi G servade arv,
- f graafi G joonise tahkude arv.
- k graafi G sidususkomponentide arv.

Siis n + f - m = k + 1.

Tõestus. Rakendame eelmist teoreemi graafi G igale sidususkomponendile. Seejuures loeme lõpmatut tahku ainult ühe korra.

Järeldus. Kui G on sidus tasandiline vähemalt kolme tipuga lihtgraaf, siis $m \leq 3n - 6$ (siin m — servade arv, n — tippude arv).

Tõestus. Sellise lihtgraafi joonisel on igal tahul vähemalt 3 serva (kui üks ja sama tahk asub mingi serva "mõlemal pool", siis loeme seda serva selle tahu juures kaks korda).

Iga serv kuulub kahele tahule, seega

$$2m = \sum_{F \text{ on tahk}} \langle F ext{-i servade arv}
angle \geq 3f$$
 .

Euleri valem annab

$$2 = n + f - m \le n + \frac{2}{3}m - m = \frac{3n - m}{3}$$

ehk $3n - m \geq 6$.

Järeldus. K_5 ei ole tasandiline.

Tõestus. Graafis K_5 on n=5 ja m=10. Kui K_5 oleks tasandiline, siis annaks eelmine järeldus $m \le 3n-6$ ehk 10 < 9.

Järeldus. Kui G on sidus tasandiline vähemalt kolme tipuga lihtgraaf, milles pole tsükleid pikkusega 3, siis $m \le 2n-4$.

Tõestus. Graafi G joonisel on igal tahul vähemalt 4 serva.

Iga serv kuulub kahele tahule, seega $2m \geq 4f$. Euleri valem annab

$$2=n+f-m\leq n+\frac{1}{2}m-m=\frac{2n-m}{2}$$

ehk $2n-m\geq 4$.

Järeldus. $K_{3,3}$ ei ole tasandiline.

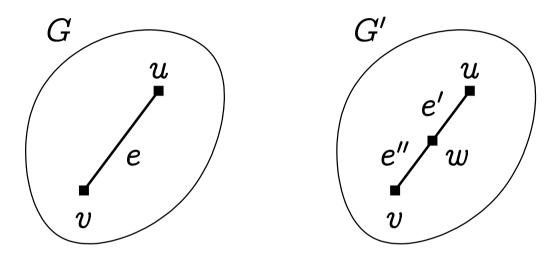
Tõestus. Graafis $K_{3,3}$ on n=6 ja m=9. Samuti pole $K_{3,3}$ -s tsükleid pikkusega 3. Kui $K_{3,3}$ oleks tasandiline, siis annaks eelmine järeldus $m \leq 2n-4$ ehk $9 \leq 8$.

Järeldus. Igas tasandilises lihtgraafis leidub tipp astmega ülimalt 5.

Tõestus. Olgu G vaadeldava tasandilise lihtgraafi mingi sidususkomponent. Oletame vastuväiteliselt, et G kõigi tippude astmed on ≥ 6 .

Kuna iga serv on intsidentne kahe tipuga, siis $6n \leq 2m$ ehk $m \geq 3n$. Samas andis üks varasemaid järeldusi meile m < 3n - 6. Vastuolu.

Serva *poolitamise* operatsioon $(G \Longrightarrow G')$:

Serv e asendatakse tipuga w ja servadega e', e''.

Graafid G_1 ja G_2 on homöomorfsed, kui leidub graaf G, nii et G_1 ja G_2 on saadavad graafist G servasid poolitades.

Teoreem (Kuratowski). Graaf on tasandiline parajasti siis, kui tal ei ole alamgraafi, mis on homöomorfne K_5 -ga või $K_{3,3}$ -ga.

Teisisõnu, graaf G ei ole tasandiline parajasti siis, kui temas "sisaldub" K_5 või $K_{3,3}$ järgmisel viisil:

- K_5 -e või $K_{3,3}$ -e tippudeks on G tipud.
- K_5 -e või $K_{3,3}$ -e servadeks on lihtahelad G-s.
- Need lihtahelad ei lõiku omavahel (v.a. otstippudes).

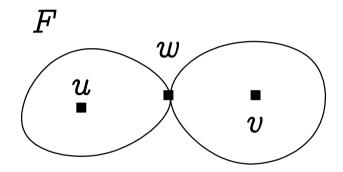
Tõestus. Vastuväiteliselt oletame, et leidub mittetasandil isi graafe, mis ei sisalda ei K_5 -t ega ka $K_{3,3}$ -e. Olgu G selline graaf ning olgu ta servade arv minimaalne võimalik.

G jaoks kehtivad järgmised väited:

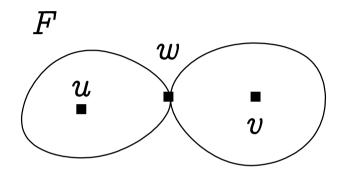
- *G* on lihtgraaf.
- G on sidus.
- G-s ei ole sildu.
- G-s pole lõiketippe.

Olgu e üks graafi G servadest, olgu $\mathcal{E}(e) = \{u, v\}$. Olgu $F = G - \{e\}$. Siis F on tasandiline, sest ta ei sisalda K_5 -t ega $K_{3,3}$ -e.

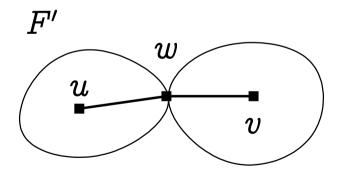
Väide 1. Graafis F ei leidu tippu w, nii et F on kujul

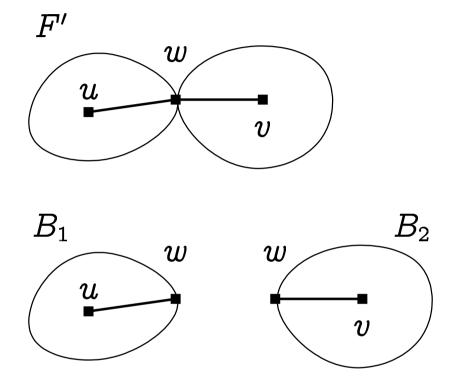
s.t. graafis $F \setminus w$ on u ja v erinevates sidususkomponentides. Tõestame väidet 1'. Vastuväiteliselt oletame, et F on kujul

Olgu F' saadud F-st kahe serva lisamise teel:

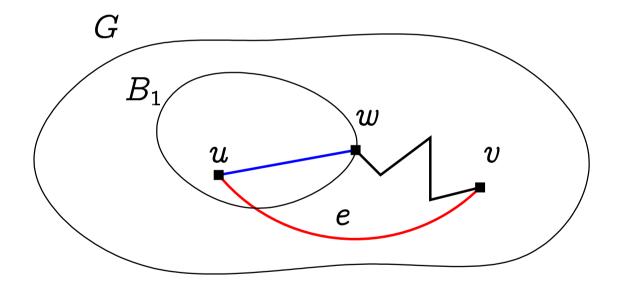
Olgu B_1 ja B_2 järgmised graafid:

Graafides B_1 ja B_2 on vähem servi kui G-s, seega rahuldavad nad teoreemi väidet.

On kaks võimalust:

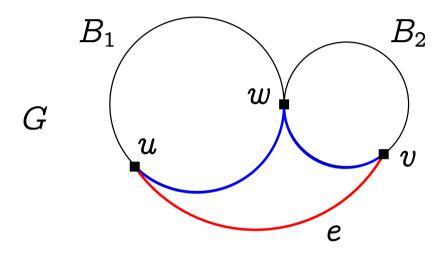
1. võimalus. B_1 (või B_2) sisaldab K_5 -t või $K_{3,3}$ -e. See sisaldumine peab kasutama uut serva u ja w vahel. Ka G sisaldab siis K_5 -t või $K_{3,3}$ -e:

Uue serva saab asendada lihtahelaga, mis on väljaspool B_1 -e.

2. võimalus. B_1 ja B_2 on tasandilised.

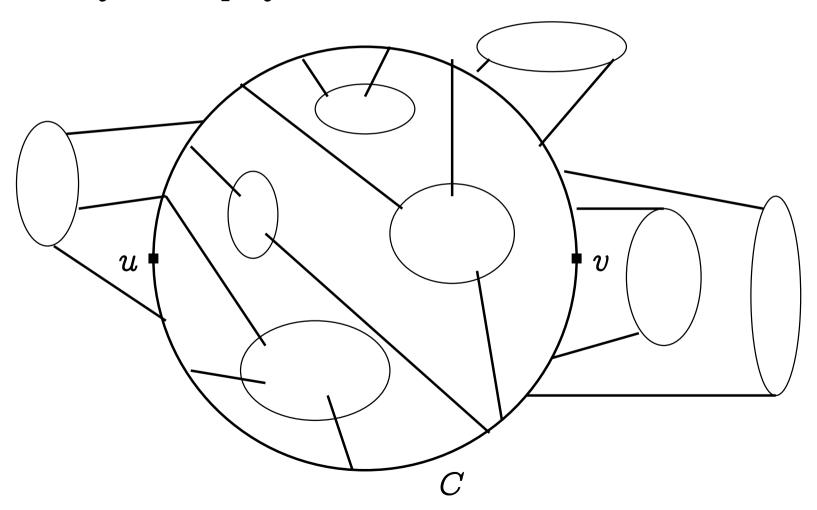
Ka G on siis tasandiline: joonistame B_1 ja B_2 nii, et uued servad oleksid välispinnal:

Väide 1 on tõestatud.

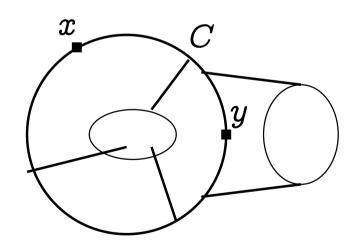
Järelikult leidub graafis F blokk, mis sisaldab nii tippu u kui ka tippu v. Seega leidub graafis F tsükkel, mis läbib tippe u ja v.

Olgu F joonistatud tasandile ja olgu C tsükkel, millel on tipud u ja v. Olgu F joonistatud ja C valitud niimoodi, et C sisse jääb nii palju tahke kui võimalik.

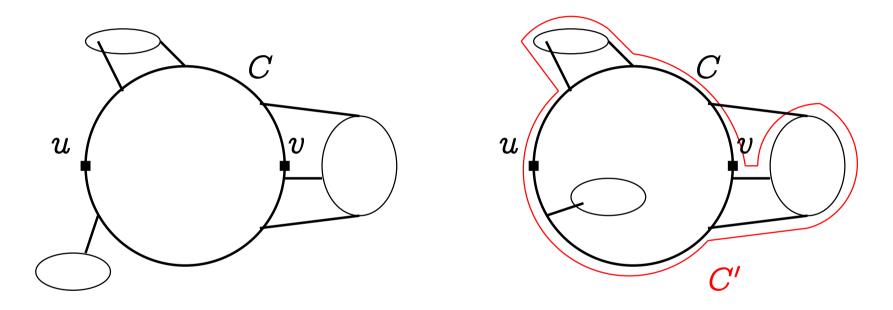

Lisaks tsüklile C on graafis F veel komponente. Osad neist on sisemised, osad $v\"{a}limised$.

Olgu x ja y tipud tsüklil C. Ütleme, et mingi sisemine/välimine komponent eraldab x-i ja y-i, kui ta takistab joone vedamist x-i ja y-i vahel seespool/väljaspool tsüklit C.

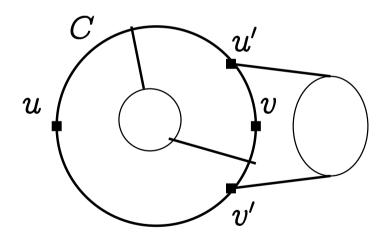

Kõik välimised komponendid eraldavad u ja v ning on C-ga ühendatud täpselt kahe servaga:

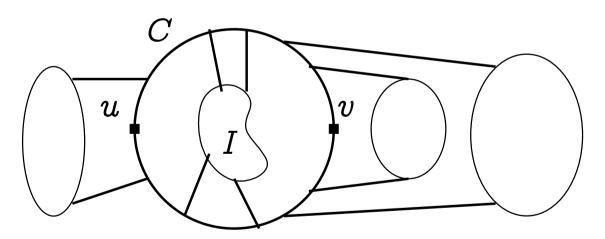

Muidu leiduks joonistamisviis / tsükkel, mille sisse jääb rohkem tahkusid.

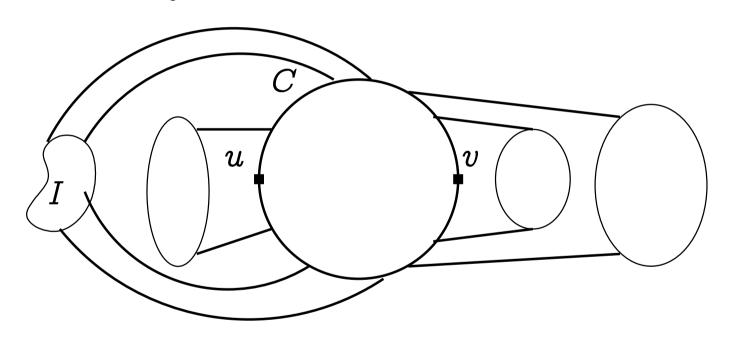
Väide 2. Leiduvad sisemine komponent ning välimine komponent (mis olgu C-ga ühendatud tippudest u' ja v'), nii et see sisemine komponent eraldab nii u ja v kui ka u'-i ja v'-i:

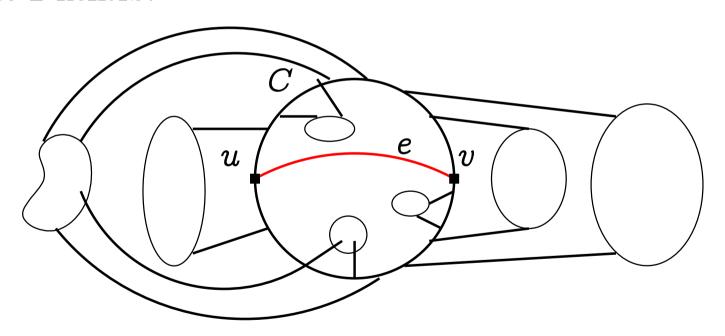
Väite tõestus: Olgu I mingi u-d ja v-d eraldav sisemine komponent, mis ei eralda ühegi välimise komponendi puutepunkte C-ga:

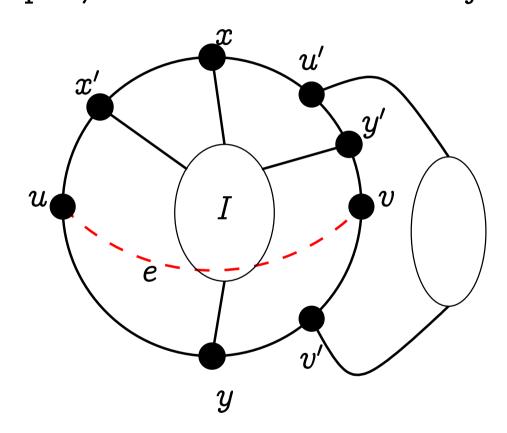
Me saame I välja tõsta:

Kui väide 2 ei kehtiks, siis saaksime kõik sisemised u-d ja v-d eraldavad komponendid välja tõsta. Seejärel saame tagasi panna serva e. Seega oleks graaf G tasandiline. Järelikult väide 2 kehtib.

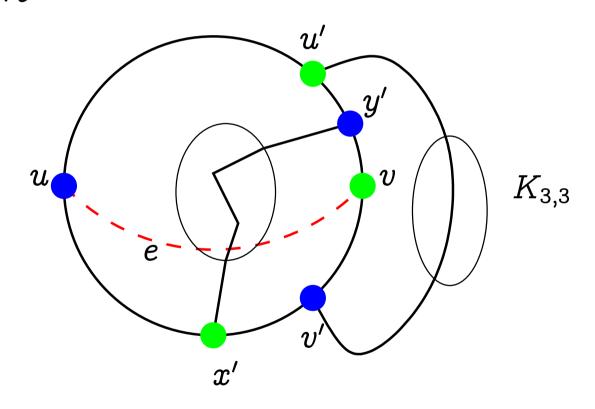

Olgu x, y tipud, tänu millele I eraldab u ja v.
Olgu x', y' tipud, tänu millele I eraldab u' ja v'.

Need võivad paikneda mitmel viisil. Vaatame kõik viisid läbi ja leiame G-st kas K_5 või $K_{3,3}$.

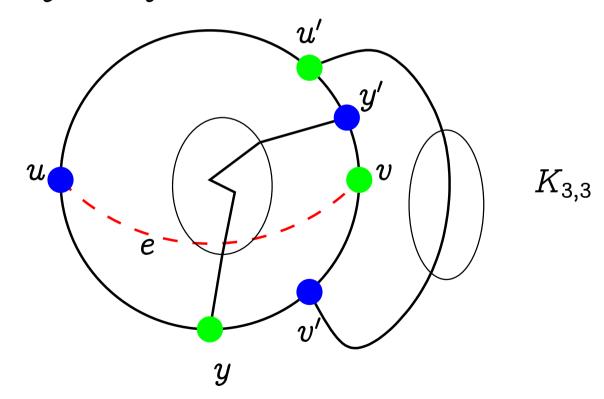
1. viis. x', y' on erinevad u-st ja v-st ning I eraldab u ja v ka tänu x', y'-le.

2. viis. x', y' on erinevad u-st ja v-st ning I ei eralda u-d ja v-d tänu x', y'-le.

Võime eeldada, et x', y' on samal pool, kui x.

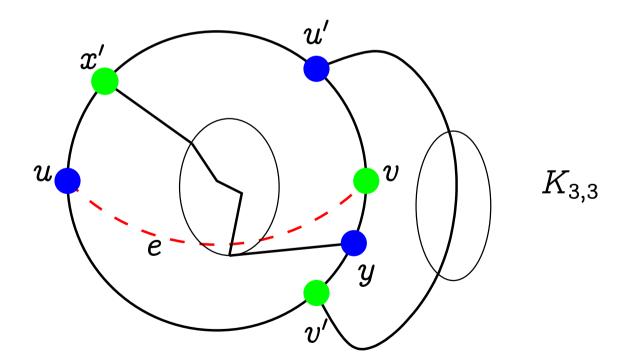
1. variant. y on u ja v' vahel.

2. viis. x', y' on erinevad u-st ja v-st ning I ei eralda u-d ja v-d tänu x', y'-le.

Võime eeldada, et x', y' on samal pool, kui x.

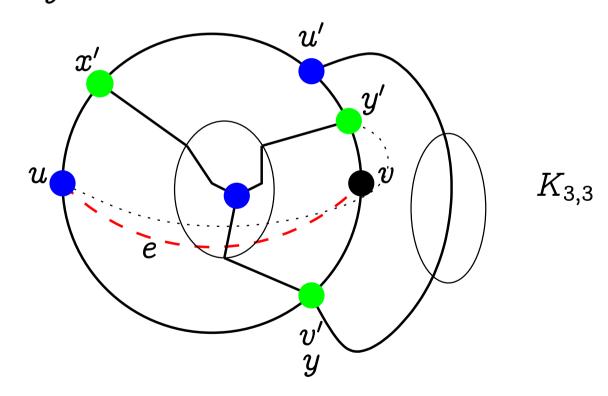
2. variant. y on v' ja v vahel.

2. viis. x', y' on erinevad u-st ja v-st ning I ei eralda u-d ja v-d tänu x', y'-le.

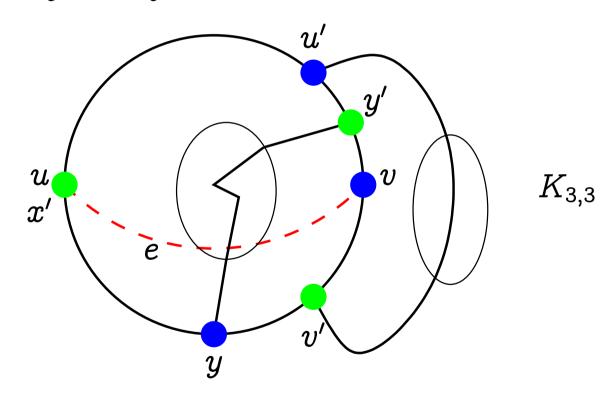
Võime eeldada, et x', y' on samal pool, kui x.

3. variant. y = v'.

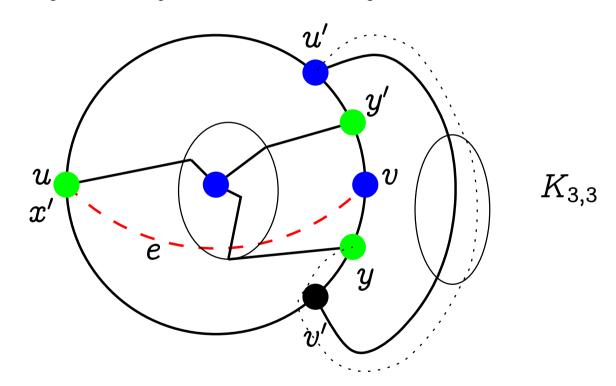
3. viis. x' = u ja $y' \neq v$. Loeme, et y' on u' ja v vahel.

1. variant. y on u ja v' vahel.

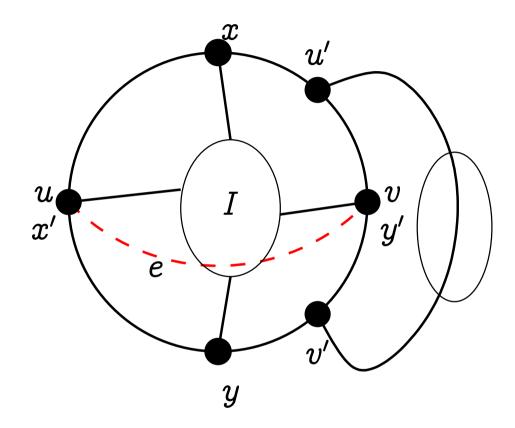

3. viis. x' = u ja $y' \neq v$. Loeme, et y' on u' ja v vahel.

2. variant. y on v' ja v vahel või y = v'.

4. viis. x' = u ja y' = v.

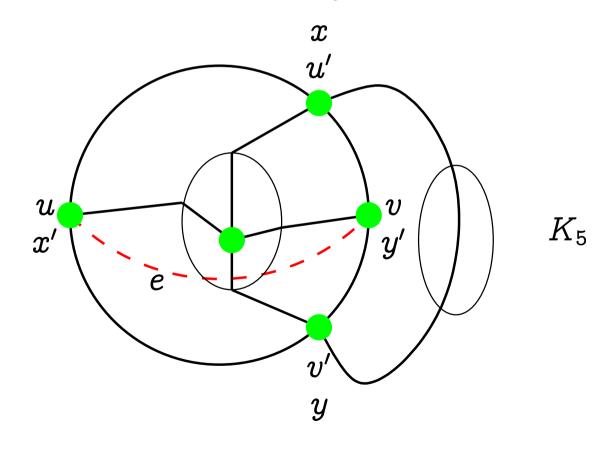

Kui x ja y ei ole u' ja v', siis vahetame tähistused $(u \leftrightarrow u', v \leftrightarrow v', x \leftrightarrow x', y \leftrightarrow y', e \leftrightarrow tee väljaspool tsüklit <math>C$). Siis realiseerub üks vaadatud kolmest viisist.

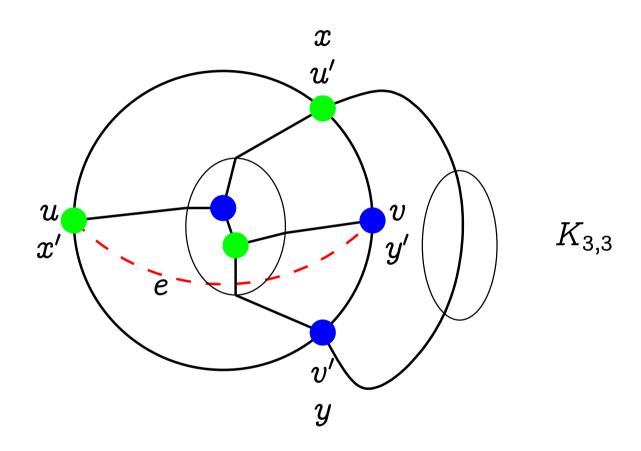
Võime eeldada, et x' = u, y' = v, x = u', y = v'.

Sisemise komponendi tipud, mille naabriteks on u, v, u', v', on selle komponendi sees kuidagi ühendatud.

Ühenduse esimene võimalik kuju:

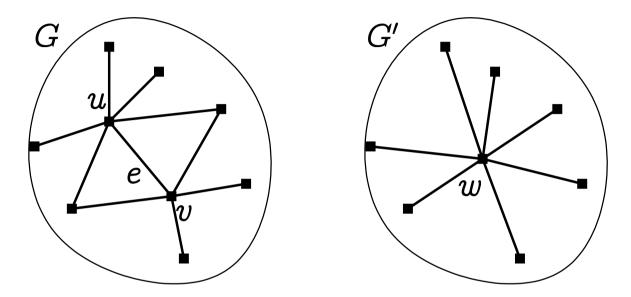

Ühenduse teine võimalik kuju:

Teoreem on tõestatud.

Serva *kokkutõmbamise* operatsioon $(G \Longrightarrow G')$:

Serva kokkutõmbamisel jääb tasandiline graaf tasandiliseks.

Teoreem (Wagner). Graaf on tasandiline parajasti siis, kui tal pole alamgraafi, mis on servi kokku tõmmates muudetav graafiks K_5 või $K_{3,3}$.

Tõestus: kodune ülesanne (kasuta Kuratowski teoreemi).